RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 57.436/1/3
van 20 mei 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie’

Op 20 april 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie’.

Het voorontwerp (hoofdstukken 1, 2, 4, 5, 7 tot 16, 18, 20, 23 tot 30) is door de eerste kamer onderzocht op 12 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur, Dries VAN EECKHOUTTE, Pierrot T’KINDT, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs.

Het voorontwerp (hoofdstukken 1, 3, 6, 17, 19, 21, 22 en 30) is door de derde kamer onderzocht op 11 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 mei 2015

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Hoofdstuk 1 – Algemene bepaling

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Wet betreffende de economische reglementering van de prijzen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 3 – Wet op de riviervisserij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 4 – Wet betreffende de wateringen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 5 – Wet betreffende de polders

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 6 – Veldwetboek

Artikel 6

In de inleidende zin van artikel 6 van het ontwerp dient de datum van het erin vermelde Veldwetboek te worden vermeld, zijnde 7 oktober 1886.

Hoofdstuk 7 – Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 8 – Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van [de] wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Artikel 8

In artikel 8, 2°, van het ontwerp dient te worden voorzien in de toevoeging aan artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 'houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken' (niet: "uit kracht van wet"), van "een achtste en een negende streepje" (niet: "een zevende en een achtste streepje").

Hoofdstuk 9 – Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Artikel 10

Artikel 10 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 28*quater* van het decreet van 24 januari 1984 'houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer'. In artikel 28*quater* van het decreet van 24 januari 1984 wordt de vaststelling geregeld van het bedrag van de heffing op het winnen van grondwater. Met de ontworpen wijzigingen van die bepaling wordt de betrokken regeling met uitwerking vanaf 1 januari 2015 gewijzigd (zie artikel 130 van het ontwerp). De gemachtigde verstrekte in dat verband de volgende verduidelijking:

> "Gelet op de vastgestelde onnauwkeurigheden in de tekst van artikel 28*quater* van het decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer was het de bedoeling de formulering ervan aan te passen om ze te verduidelijken vanaf het heffingsjaar 2015. Aangezien heffingsjaar 2015 start op 1 januari werd de invoerdatum gesteld op 1 januari 2015.
>
> De directe aanleiding voor de voorgestelde wijziging van 28*quater* was een rechtszaak over de interpretatie van de zinsnede met toepassing van dit decreet of overeenkomstig de bepalingen van het VLAREM is vergund in 2, 2 1) en 2). In een vonnis nam de rechtbank van eerste aanleg te Gent het standpunt in dat het gebruik van de tegenwoordige tijd impliceert dat voor de forfaitaire bepaling van het grondwatervolume de vergunningssituatie op het tijdstip van de heffingsberekening en niet op het tijdstip van het oppompen van het grondwater in aanmerking moet worden genomen. Om dergelijke verkeerde interpretaties uit te sluiten is het aangewezen expliciet te vermelden dat voor de bepaling van de hoeveelheid grondwater wordt uitgegaan van de vergunningssituatie op het tijdstip van het oppompen van het grondwater. Daarnaast werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog een aantal andere onnauwkeurigheden in de tekst van dit artikel recht te zetten. Ondertussen heeft het hof van beroep het betreffende vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent herzien en zich aangesloten bij de interpretatie van de VMM. Niettemin blijft een verduidelijking van de tekst op basis van de oorspronkelijke bedoeling ervan naar de heffingsplichtingen toe noodzakelijk.
>
> Mocht de afdeling wetgeving van Raad van State van mening zijn dat er geen rechtvaardiging is voor de retroactieve invoering van deze wijziging, dan is het wenselijk de datum van inwerkingtreding te verschuiven naar 1 januari 2016, de start van het volgende heffingsjaar.

Er zijn geen rechtszaken hierover lopende. Het bovenvermeld betrokken bedrijf heeft na de uitspraak in hoger beroep de heffing betaald en zal geen cassatie aantekenen."

In zoverre de ontworpen wijzigingen in artikel 28*quater* van het decreet van 24 januari 1984 erop neerkomen dat met terugwerkende kracht wordt ingegrepen op elementen van de betrokken heffing die op 1 januari 2015 al vastlagen[1], zullen de ontworpen wijzigingen pas vanaf 1 januari 2016 ingang kunnen vinden. In dat verband moet immers in herinnering worden gebracht dat de niet-retroactiviteit van wetten een waarborg is ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.[2] Vraag is of dergelijke verantwoording in voorkomend geval met betrekking tot de in artikel 10 van het ontwerp vervatte wijzigingen van artikel 28*quater* van het decreet van 24 januari 1984 kan worden gegeven. Dergelijke verantwoording blijkt alvast niet uit de memorie van toelichting bij het ontwerp of de door de gemachtigde verstrekte uitleg.

Hoofdstuk 10 – Decreet betreffende de milieuvergunning

Artikel 12

1.1. Overeenkomstig de beginselen die in ons publiek recht de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht beheersen, moeten de essentiële bestanddelen van een regeling door de decreetgever worden vastgesteld. Dit geldt des te meer daar de ontworpen regeling betrekking heeft op de bescherming van een gezond leefmilieu, hetgeen blijkens artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet een aan de decreetgever voorbehouden aangelegenheid betreft.

In dat verband moet nochtans worden opgemerkt dat de regeling die is opgenomen in het ontworpen artikel 45*ter*, §§ 2 en 3, van het decreet van 28 juni 1985 'betreffende de milieuvergunning' (artikel 12, 2° en 3°, van het ontwerp), het aan de Vlaamse Regering overlaat om diverse essentiële bestanddelen ervan vast te stellen.

1.2. In het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de uiterste datum van verlenging kan vervangen door een door haar vast te stellen latere datum. Er blijkt niet in welk geval of op grond van welke criteria door de Vlaamse Regering tot een vervanging van de betrokken datum kan worden beslist. Dit zou in de tekst van de ontworpen bepaling moeten worden vermeld.

[1] Een fiscaalrechtelijke regel kan slechts als retroactief worden gekwalificeerd wanneer hij van toepassing is op feiten, handelingen en toestanden die definitief waren voltrokken op het ogenblik dat hij werd bekendgemaakt (zie in die zin o.m. GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.11.1).

[2] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12.

1.3. De overgangsregeling in het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 heeft betrekking op de vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een “inrichting met een stikstofdepositie”, zoals dat begrip wordt omschreven in het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, tweede lid, van het decreet. Het betreft een inrichting waarvan, blijkens het laatstgenoemde lid, “de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu”. Het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 doet ervan blijken dat het de Vlaamse Regering is die een depositiescan vaststelt. Aan de gemachtigde werd in dat verband gevraagd of dergelijke depositiescan al is vastgesteld en of de ontworpen bepaling, die van het bestaan van dergelijke scan uitgaat, derhalve al in werking kan treden. De gemachtigde verklaarde:

> “De bepaling kan in werking treden zonder dat de Vlaamse Regering een depositiescan heeft vastgesteld. Momenteel is de depositiescan opgenomen in het instrument van de voortoets. De voortoets is een voorafgaande risico-inschatting om uit te maken of er conform artikel 36*ter*, § 3, van het natuurdecreet van 21/10/1997 al dan niet een passende beoordeling moet worden opgemaakt door de initiatiefnemer van een vergunningverlenende activiteit. Een passende beoordeling moet worden opgemaakt als een bepaalde vergunningsplichtige activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken. De term ‘betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone’ wordt gedefineerd in artikel 2, 30° van het natuurdecreet. Met de voortoets kan de initiatiefnemer van een bepaalde vergunningsplichtige activiteit nagaan of er al dan niet een kans bestaat op een dergelijke betekenisvolle aantasting door zijn activiteit. De voortoets die niet voorkomt in artikel 36*ter*, § 3 van het natuurdecreet, is wel uitdrukkelijk beschreven in de omzendbrief LNE/2015/1 van 20 februari 2015 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 27/02/2015). In die omzendbrief wordt uitdrukkelijk bepaald dat er een *online-tool* is voorzien op basis waarvan een initiatiefnemer de voortoets kan uitvoeren. Het doorlopen van deze *online-tool* genereert een rapport met het resultaat van de voortoets, en dat rapport wordt door de initiatiefnemer toegevoegd aan zijn vergunningsaanvraag. De voortoets is geconcipieerd om alle mogelijke effecten vanuit activiteiten aldus te screenen, maar is op dit moment uitgewerkt en operationeel voor de effecten ‘direct ruimtenbeslag’ (= de directe impact door inname van habitats) en ‘N-verontreiniging vanuit de lucht’ (vb. ammoniakuitstoot door veeteelt; uitstoot van N-oxiden uit industriële verbrandingen). Om dat onderscheid te maken tussen een volwaardige voortoets die alle activiteiten screent, en het actuele instrument wordt gesproken van de ‘depositiescan’ om na te gaan wat de te verwachten effecten zijn. Het *online-tool* om de voortoets, inclusief depositiescan, te kunnen uitvoeren is momenteel dus al operationeel en gecommuniceerd bij vergunningverlenende overheden via Omzendbrief LNE/2015/1 en beschikbaar voor initiatiefnemers door middel van communicatie op de website www.natura2000.vlaanderen.be. Daaruit volgt dat de betrokken bepaling in artikel 12, 2° van het ontwerpdecreet nu al in werking kan treden. Vermits de Omzendbrief waarin de voortoets/depositiescan wordt bekendgemaakt werd voorgelegd aan de Vlaamse Regering is deze feitelijk reeds vastgesteld door de Vlaamse Regering, bij delegatie door de bevoegde minister door middel van de Omzendbrief LNE/2015/1. De bepaling ‘vast te stellen door de Vlaamse Regering’ moet in die zin begrepen worden”.

Uit het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 en de daarop betrekking hebbende verklaring van de gemachtigde blijkt dat voor de inhoudelijke invulling van

het begrip “inrichting met een stikstofdepositie” is vereist dat een “depositiescan” vaststelt dat de stikstofdepositie van de betrokken inrichting een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, en dat het de Vlaamse Regering is die ermee wordt belast om dergelijke scan vast te stellen. Op die wijze wordt het aan de Vlaamse Regering overgelaten om het materiële toepassingsgebied van het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 te regelen. Dergelijke bevoegdheid zou aan de Vlaamse Regering kunnen worden opgedragen mits de decreetgever zelf een aantal minimale en voldoende duidelijke basisregels zou vastleggen en de Vlaamse Regering met de nadere invulling van het aldus door de decreetgever uitgetekende basiskader zou belasten.

In casu moet evenwel worden opgemerkt dat het in het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 op een onvoldoende afgebakende wijze aan de Vlaamse Regering wordt overgelaten om het materiële toepassingsgebied van de ontworpen bepaling vast te leggen, waarbij daarenboven begrippen worden gebruikt (zoals de begrippen “depositiescan” en “*online-tool*”) die wellicht in de praktijk nuttige diensten kunnen bewijzen, maar die niettemin een minimale duiding vereisen wanneer ervan in een normatieve tekst toepassing wordt gemaakt.[3]

Daarenboven blijkt het niet de Vlaamse Regering zelf te zijn die de depositiescan vaststelt, doch wel de Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw die de toepassing ervan door middel van de Omzendbrief/LNE/2015/1 van 20 februari 2015 regelt.[4] Kan de vaststelling van het materieel toepassingsgebied van een decretale regeling niet zonder meer aan de Vlaamse Regering worden overgelaten, dan kan deze laatste *a fortiori* niet de bevoegdheid delegeren aan een minister om aan het betrokken decretaal toepassingsgebied nadere invulling te geven door middel van een omzendbrief, laat staan om daarin regels op te nemen die moeten toelaten te bepalen of het gaat om een “inrichting met een stikstofdepositie” in de zin van het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, tweede lid, van het decreet van 28 juni 1985.

Uit het voorgaande moet worden afgeleid dat de decreetgever zelf in de nodige en voldoende duidelijke basisregels moet voorzien met het oog op het afbakenen van het materieel toepassingsgebied van het ontworpen artikel 45*ter*, § 2, van het decreet van 28 juni 1985. Het kan aan de Vlaamse Regering worden overgelaten om, met eerbiediging van de decretaal vastgelegde basisregels, daaraan nadere uitvoering te geven, met dien verstande dat de Vlaamse Regering het niet aan een minister kan opdragen of toelaten om daartoe een regelgevend kader tot stand te brengen door middel van een omzendbrief.

2. In het ontworpen artikel 45*ter*, § 3, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 moeten de woorden “conform paragraaf 1” worden vervangen door de woorden “conform paragraaf 2”.

---

[3] Temeer daar de betrokken instrumenten – de depositiescan maar ook de “*online-tool*” – blijkbaar evolutief van aard zijn en onderhevig zijn aan toekomstige ontwikkelingen.

[4] Omzendbrief/LNE/2015/1 van de Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 20 februari 2015 ‘betreffende de toepassing van de op grond van artikel 36*ter*, § 3 en § 4, van het Natuurdecreet opgelegde beoordeling van vergunningsaanvragen betreffende projecten of activiteiten met mogelijk betekenisvolle effecten voor speciale beschermingszones’.

3. Nog in het ontworpen artikel 45*ter*, § 3, derde lid, van hetzelfde decreet wordt bepaald dat tegen het akte nemen van het verzoek tot verlenging van de vergunning geen administratief beroep kan worden ingediend.[5] Er zou naar het zeggen van de gemachtigde evenmin een vernietigingsberoep bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, kunnen worden ingediend aangezien het immers "geen beoordeling van een vergunningsaanvraag, maar enkel de vaststelling dat aan de vastgelegde voorwaarden wordt voldaan" betreft en het derhalve niet om een administratieve rechtshandeling in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zou gaan. De vraag blijft niettemin of in enige vorm van rechtsbescherming wordt voorzien met betrekking tot de vaststelling van het eindresultaat van de depositiescan dat blijkbaar determinerend is voor het verlengen van de vergunningstermijn[6] en of, indien dat niet het geval is, niet alsnog in dergelijke rechtsbescherming moet worden voorzien. De tekst van het ontwerp, of minstens de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting,[7] zou op dat punt het best worden verduidelijkt of aangevuld.

Hoofdstuk 11 – Decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 – Jachtdecreet

Artikel 15

Artikel 15, 3°, van het ontwerp strekt ertoe in artikel 22, tweede lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 de volgende zin te schrappen: "De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 21 van dit decreet".

De artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting doet ervan blijken dat het niet de bedoeling is van de steller van het ontwerp dat de regeling inzake het gebruik van de jachtmiddelen (hoofdstuk V van het Jachtdecreet) niet meer van toepassing zou zijn op de bestrijding. De bedoeling bestaat er daarentegen in om de voorwaarden van de bestrijding meer in overeenstemming te brengen met deze van de gewone jacht.[8] Het schrappen van de betrokken zin

---

[5] Indien het de bedoeling is om van de betrokken bepaling een afzonderlijk lid te maken, dient dit typografisch op een meer duidelijke wijze te gebeuren (vgl. met het ontworpen artikel 390/1, § 2, vierde lid, van het decreet van 9 mei 2014 'tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos' (artikel 127 van het ontwerp).

[6] Ermee rekening houdend dat de bevoegde vergunningverlenende overheid bij het nemen van akte van het verzoek tot verlenging van de vergunning blijkbaar enkel over een gebonden bevoegdheid beschikt, lijken betwistingen met betrekking tot de betrokken akteneming zelf (bijvoorbeeld in geval van weigering van akteneming of verkeerde conclusie in verband met het voldaan zijn van de toepassingsvoorwaarden) bij de justitiële rechter aanhangig te kunnen worden gemaakt.

[7] In de memorie van toelichting wordt nu bij de bespreking van artikel 12 van het ontwerp enkel vermeld "dat de verlengingsregeling optioneel is en exploitanten niet belet om volgens de gewone milieuvergunningsprocedure een milieuvergunningsaanvraag in te dienen" en dat "[l]opende hernieuwingsaanvragen [...] tot de beslissing in beroep ingetrokken [kunnen] worden om alsnog te kunnen genieten van de verlenging van rechtswege en/of verlenging op verzoek".

[8] In de memorie van toelichting wordt bij de bespreking van artikel 15 van het ontwerp in dat verband onder meer het volgende vermeld: "Het uitoefenen van bestrijding in de vorm van het doden van jachtwild dat schade veroorzaakt,

in artikel 22 van het Jachtdecreet moet dan ook veeleer worden begrepen als een technische correctie die wordt aangebracht, rekening houdend met de wijzigingen van hoofdstuk V van het Jachtdecreet zoals die zijn vervat in een ontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’ dat op 30 april 2015 in het Vlaams Parlement werd ingediend.[9]

De vraag rijst derhalve of artikel 15, 3°, van het ontwerp, niet het best bij wege van amendement op het voornoemde ontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’ in het Vlaams Parlement zou worden ingediend. Zo niet zal de inwerkingtreding van artikel 15, 3°, van het ontwerp, moeten worden afgestemd op de inwerkingtreding van het decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’, eenmaal dit tot stand zal zijn gekomen.

Naar het zeggen van de gemachtigde zal worden geopteerd voor het inschrijven van een specifieke bepaling van inwerkingtreding van artikel 15, 3°, van het ontwerp. De slotbepalingen van het ontwerp dienen daartoe met een bepaling in die zin te worden aangevuld.

Hoofdstuk 13 – Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikelen 19 en 20

1. De artikelen 19 en 20 van het ontwerp strekken tot het wijzigen van de artikelen 2.1.9 en 2.1.10 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, waarin de procedure van totstandkoming van het gewestelijk milieubeleidsplan wordt geregeld.

Het milieubeleidsplan is een plan in de zin van artikel 7 van het Verdrag ‘betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, gedaan te Aarhus op 25 juni 1998’ waarop derhalve de in die bepaling voorgeschreven verplichtingen op het vlak van inspraak en informatie voor het publiek van toepassing zijn. Daarnaast wordt ook in artikel 2 van richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003[10] in gelijkaardige inspraakverplichtingen met betrekking tot plannen en programma’s voorzien. Artikel 2, lid 2, van de voornoemde richtlijn bepaalt dat het publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak moet krijgen bij het opstellen, wijzigen of herzien van de desbetreffende plannen en programma’s die krachtens de bepalingen opgenomen in bijlage I van die richtlijn moeten worden opgesteld.

Diverse van de ontworpen wijzigingen van de artikelen 2.1.9 en 2.1.10 van het decreet van 5 april 1995 impliceren op het eerste gezicht een andere invulling van de informatie-

---

met name door middel van vuurwapens, verschilt in wezen immers niet van het uitoefenen van gewone jacht of bijzondere jacht”.

[9] *Parl.St.* Vl.Parl. 2014-15, nr. 344/1.

[10] Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 ‘tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma’s betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad’.

en inspraakmogelijkheden voor het publiek. Uit de door de gemachtigde verstrekte uitleg blijkt dat sommige van de ontworpen wijzigingen geenszins neerkomen op een afbouw van inspraak- of informatiemogelijkheden, in welk geval dit evenwel duidelijker in de tekst van het ontwerp tot uitdrukking zou moeten worden gebracht (zie de opmerkingen 2 en 3 hierna). Met andere wijzigingen, zoals die onder artikel 19, 1° en 2°, en artikel 20, 2°, van het ontwerp, wordt blijkens de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting ingespeeld op de mogelijkheden die worden geboden door onder meer de digitale communicatie om de inspraak- en informatieprocedures hieraan aan te passen. Voor andere wijzigingen is niet direct duidelijk om welke reden wordt afgezien van informatie- en inspraakmomenten in hun huidige vorm. Dat is het geval voor het ontworpen artikel 2.1.9, § 5, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 19, 4°, van het ontwerp), waarin niet langer wordt voorzien in de organisatie “in elke provincie [van] minstens één informatie- en inspraakvergadering”, maar slechts in de organisatie van “minstens één informatiemoment” in het kader van het openbaar onderzoek gedurende een welbepaalde termijn.[11]

De steller van het ontwerp dient erop toe te zien dat de mogelijkheden die op het vlak van informatie en inspraak worden geboden als gevolg van de vernieuwde digitale omgeving worden benut zonder dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan de reële informatie- en inspraakmogelijkheden waarover het publiek in een voldoende vroeg stadium van het opstellen van de betrokken plannen moet beschikken blijkens de voornoemde internationale en europeesrechtelijke teksten. Voor bepaalde onderdelen van de ontworpen regeling, zoals de bepaling onder artikel 19, 4°, van het ontwerp, ziet de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet op welke wijze deze kunnen worden uitgelegd in de zin van de bedoelde internationale en europeesrechtelijke teksten. Indien dergelijke bepaling in het ontwerp wordt behouden, verdient het aanbeveling om deze in de memorie van toelichting te verduidelijken in het licht van de informatie- en inspraakverplichtingen die voortvloeien uit de voornoemde verdrags- en richtlijnbepalingen.

2. Artikel 19, 1°, van het ontwerp, strekt tot het vervangen van artikel 2.1.9, § 2, van het decreet van 5 april 1995, waardoor in deze bepaling geen melding meer wordt gemaakt van de afkondiging dat er een openbaar onderzoek plaatsvindt met betrekking tot het ontwerpplan. De gemachtigde deelde in dit verband het volgende mee:

> “De aankondiging van het openbaar onderzoek zit impliciet vervat in het ter kennis brengen van de bevolking. Dat gebeurt immers met het oog op het openbaar onderzoek. De infoplicht wordt dus niet afgeschaft. Desgevallend kan ‘met het oog op inspraak’ toegevoegd worden.”

Het verdient inderdaad aanbeveling om de tekst van het ontworpen artikel 2.1.9, § 2, van het decreet van 5 april 1995 op de door de gemachtigde aangegeven wijze aan te vullen.

[11] De gemachtigde verwijst in dat verband naar een ruimere mogelijkheid om in te gaan “op opportuniteiten en bepaalde doelgroepen (bv. vragen van gemeenten, provincies)” waarmee de ontworpen wijziging gepaard gaat. De Raad van State, afdeling Wetgeving, ziet hierin evenwel geen verantwoording voor het terugschroeven van het aantal informatie- en inspraakvergaderingen.

3. Onder voorbehoud van hetgeen met betrekking tot artikel 19, 4°, van het ontwerp, is opgemerkt *sub* 1, moet worden vastgesteld dat in het ontworpen artikel 2.1.9, § 5, van het decreet van 5 april 1995 enkel nog melding wordt gemaakt van een “informatiemoment”, terwijl in de huidige bepaling van artikel 2.1.9, § 5, melding wordt gemaakt van een “informatie- en inspraakvergadering”. Aan de gemachtigde werd gevraagd of het de bedoeling is om onder gelding van de ontworpen bepaling geen inspraakmoment meer te organiseren, doch uitsluitend nog een “informatiemoment”. De gemachtigde antwoordde:

> “In het kader van het openbaar onderzoek worden gedurende de in 2 bepaalde termijn informatie- en/of inspraakmomenten georganiseerd. Van afschaffen is dus geen sprake.”

Ter wille van de rechtszekerheid wordt, rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte uitleg, in het ontworpen artikel 2.1.9, § 5, van het decreet van 5 april 1995, het best melding gemaakt van zowel een “informatie-” als een “inspraakmoment”. Een informatiemoment impliceert immers een overdracht van informatie in één richting, terwijl een inspraakmoment de gedachte aan participatie en overleg oproept.

4. De wijzigingen die in artikel 20, 1°, van het ontwerp worden aangebracht in artikel 2.1.10, § 1, van het decreet van 5 april 1995, houden onder meer in dat de verwijzing naar de termijn van “zestig dagen na het verstrijken van de in artikel 2.1.9, § 4, [van het decreet] bepaalde termijn” wordt vervangen door de verwijzing naar de termijn van “zestig dagen na het verstrijken van de in artikel 2.1.9, § 6, [van het decreet] bepaalde termijn”. Aan de gemachtigde werd gevraagd of die wijziging volstaat om te waarborgen dat de adviestermijn waarover het Vlaams Parlement beschikt overeenkomstig artikel 2.1.9, § 7, van het decreet, niet verstrijkt na de adviestermijn die wordt vermeld in artikel 2.1.9, § 6, van hetzelfde decreet. De gemachtigde beantwoordde die vraag als volgt:

> “De termijnen in paragraaf 6 en paragraaf 7 zijn dezelfde. Alle adviesverlenende instanties krijgen het ontwerp op hetzelfde ogenblik, vandaar dat een verwijzing naar paragraaf 6 volstaat. Indien gewenst kan in paragraaf 1 van [artikel] 2.1.10. ook verwezen worden naar paragraaf 7.”

Ter wille van de duidelijkheid verdient het aanbeveling om in artikel 2.1.10, § 1, van het decreet van 5 april 1995 inderdaad te refereren aan de termijn bepaald in zowel artikel 2.1.9, § 6, als artikel 2.1.9, § 7, van het decreet.

Artikelen 22 en 23

Het ontworpen artikel 4.3.8, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 22 van het ontwerp) luidt:

> “De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om bepaalde delen uit het project-MER aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. De Vlaamse Regering kan hiervoor de nadere regels bepalen.”

In de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting wordt vermeld dat de mogelijkheid tot onttrekking, bedoeld in de aangehaalde bepaling, nodig is. Het is evenwel niet duidelijk waarom in die mogelijkheid moet worden voorzien en waarom de vraag tot onttrekking voorafgaand aan de vergunningsaanvraag dient te gebeuren. Evenmin duidelijk is op grond van welke criteria de te onttrekken delen van het project-MER worden bepaald, noch welke ter zake de bevoegdheid van de Vlaamse Regering is om “de nadere regels” te bepalen. Hierover ondervraagd verklaarde de gemachtigde:

> “De wijziging heeft tot gevolg dat over de vraag tot onttrekking wordt beslist door de administratie (dienst MER) i.p.v. door de overheid die beslist over de vergunningsaanvraag. Dit moet voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag kunnen gebeuren omdat er geen tijd is om dit in de ontvankelijkheids- en volledigheidsfase nog goed geregeld te krijgen. Die fase duurt immers in principe 30 dagen.”

Deze toelichting bevat geen duidelijk antwoord op de vragen die in dit advies worden opgeworpen. De tekst van het ontworpen artikel 4.3.8, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 zou vanuit die optiek preciezer moeten worden afgebakend en geëxpliciteerd, zodat met voldoende zekerheid blijkt dat is voldaan aan de internationaal- en europeesrechtelijke verplichtingen die bestaan op het vlak van de inspraakverplichtingen in het kader van vergunningsprocedures.[12]

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van artikel 23 van het ontwerp waarin het gaat om een vraag tot het onttrekken van bepaalde delen uit het omgevingsveiligheidsrapport.

Artikel 24

Aan het einde van het ontworpen artikel 5.4.6/1, van het decreet van 5 april 1995 moet worden geschreven “op de eventuele toepassing van artikel 82, eerste lid, 2°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning”.

Artikel 26

Artikel 26 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 5.4.12, van het decreet van 5 april 1995, zoals die bepaling wordt ingevoegd bij artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’. Artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 is evenwel nog niet in werking getreden. De ontworpen wijzigingen worden derhalve het best in artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 aangebracht.[13]

---

[12] Te denken valt inzonderheid aan het bepaalde in artikel 6, lid 6, van richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ en in artikel 6 van het reeds genoemde Verdrag van Aarhus.

[13] Dergelijke wijziging kan nog zolang artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 niet in werking is getreden. Eenmaal in werking getreden heeft een wijzigingsbepaling immers haar uitwerking gehad en heeft een wijziging van

Artikel 27

Artikel 27, 3°, van het ontwerp dient aan te vangen als volgt: “in punt 10°, c) wordt de zinsnede ...” in plaats van “in punt 10°, e) wordt de zinsnede ...”.

Artikel 28

De gemachtigde verduidelijkte dat het de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) is die als “bevoegde autoriteit” wordt aangeduid ter uitvoering van de Verordening (EU) nr. 1257/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 ‘inzake scheepsrecycling, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1013/2006 en van Richtlijn 2009/16/EG’. Het begrip “bevoegde autoriteit” in het ontworpen artikel 10.3.3, § 2, 13°, van het decreet van 5 april 1995 is derhalve het begrip zoals dit wordt omschreven in artikel 3, lid 1, 11, van de Verordening (EU) nr. 1257/2013. Duidelijkheidshalve wordt in de ontworpen bepaling – of minstens in de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting – het best verwezen naar de betrokken bepaling van de verordening.

Artikel 32

Zoals door de gemachtigde is bevestigd, dient in de ontworpen bepaling onder artikel 32 van het ontwerp eveneens uitdrukkelijk te worden gerefereerd aan het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’, zoals in de ontworpen bepaling onder artikel 33 van het ontwerp al gebeurt.

Hoofdstuk 14 – Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikelen 38 en 40

De artikelen 38 en 40 van het ontwerp strekken tot het wijzigen van bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ die in dat decreet worden ingevoegd door respectievelijk de artikelen 79 en 29 van het decreet van 9 mei 2014 ‘tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos’. Deze laatste artikelen zijn evenwel nog niet met toepassing van artikel 113 van het decreet van 9 mei 2014 in werking gesteld door de Vlaamse Regering. Hierover om nadere toelichting gevraagd deelde de gemachtigde het volgende mee:

> “Wat artikel 38 betreft (de wijziging aan artikel 9, § 1, derde lid, natuurdecreet): de inwerkingtreding van punt 3*bis*° van dat artikel 9, § 1, derde lid wordt voorzien om spoedig te gebeuren door de Vlaamse Regering. Momenteel wordt immers de procedure vermeld in artikel 9*bis* natuurdecreet gefinaliseerd. Conform § 7 van dat artikel moet de Vlaamse Regering binnen een vastgestelde termijn van 210 dagen, die aan het lopen is sinds eind 2014, een kaart van historisch permanente graslanden definitief vaststellen, in

---

de wijzigingsbepaling geen zin meer; zie hierover *Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten. Handleiding wetgevingstechniek*, Raad van State, 2008, aanbeveling nr. 128, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

casu voor de landbouwstreek De Polders. Dat wordt voorzien te zullen gebeuren in de loop van mei 2015. De inwerkingtreding van artikel 9, § 1, derde lid, 3*bis*° zal gebeuren door middel van dat besluit van de Vlaamse Regering waarmee de kaart van de historisch permanente graslanden voor de landbouwstreek De Polders definitief wordt vastgesteld. Daaruit volgt dat het punt 3*bis*° reeds in werking zou moeten zijn getreden tegen wanneer dit ontwerpdecreet houdende diverse bepalingen in werking zal treden, na behandeling ervan in het Parlement.

Wat artikel 40 betreft (de wijziging aan artikel 16*duodecies*, 6°, natuurdecreet): artikel 16*duodecies* is inderdaad nog niet in werking getreden. Dat zal gebeuren bij het door de Vlaamse Regering vaststellen van de nodige uitvoeringsbesluiten ter uitvoering van diverse bepalingen in de nieuw ingevoegde afdeling 2 van hoofdstuk IV van het natuurdecreet over de natuurbeheerplannen. Er wordt voorgesteld om dit ontwerpartikel te schrappen. Uiteindelijk gaat het slechts om een verduidelijkende wijziging die een technische fout wil rechtzetten in artikel 16*duodecies*, 6°, doordat per vergissing werd verwezen naar artikel 16*novies*, § 1, vierde lid in plaats van het vijfde lid. Het verdient uiteraard aanbeveling om de regelgeving zo correct mogelijk te maken en de technische fout recht te zetten, maar op zich blijkt uit de inhoud van artikel 16*duodecies*, 6° dat de facto verwezen wordt naar het vijfde lid van artikel 16: in punt 6° van artikel 16*duodecies* is uitdrukkelijk sprake van een ‘overname van beheer’, net als in het vijfde lid van artikel 16*novies*, § 1, vijfde lid. In het vierde lid van het laatste artikel is geen sprake van een ‘overname van beheer’. Via tekstinterpretatie bestaat er dus weinig onduidelijkheid. De technische fout zal dan later, bij een volgende gelegenheid, nog volledig worden rechtgezet.”

Rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte toelichting zal er, wat de in artikel 38 van het ontwerp beoogde wijziging betreft, moeten worden op toegezien dat artikel 79 van het voornoemde decreet van 9 mei 2014 door de Vlaamse Regering in werking wordt gesteld op een datum die voorafgaat of die uiterlijk samenvalt met de datum waarop het bepaalde in artikel 38 van het ontwerp in werking treedt.

Wat de in artikel 40 van het ontwerp vervatte wijziging betreft, zou de steller van het ontwerp ook kunnen overwegen om de ontworpen wijziging aan te brengen in artikel 29 van het decreet van 9 mei 2014 in het geval deze laatste bepaling door de Vlaamse Regering nog niet in werking zou zijn gesteld op de datum van inwerkingtreding van het bepaalde in artikel 40 van het ontwerp.

Hoofdstuk 15 – Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Artikel 47

1. Ter wille van de duidelijkheid late men het ontworpen artikel 12*bis*, § 1, eerste lid, van het decreet van 24 mei 2002 ‘betreffende water bestemd voor menselijke aanwending’ aanvangen als volgt: “In afwijking van artikel V.2 van het Wetboek van economisch recht van

28 februari 2013 bepaalt de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, onder toezicht van ...".[14]

2. Uitgaande van de samenhang tussen de artikelen 47 en 133 van het ontwerp werd aan de gemachtigde gevraagd voor welk verbruik van water de voor het kalenderjaar 2015 ontworpen tariefaanpassing geldt en vanaf welke verbruiksdatum deze aanpassing wordt doorgevoerd en aangerekend ? De gemachtigde antwoordde:

> "Het besluit van de Vlaamse Regering houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement van 8 april 2011 (kortweg AWVR genoemd) bevat ook nadere bepalingen over de toepassing van de tarieven van de integrale waterfactuur. Zo wordt er bepaald (art. 17) dat het tarief dat van kracht is op het moment van het verbruik toegepast moet worden. In voorkomend geval wordt voor de aanrekening het verbruik pro rata opgedeeld naar de toepasselijke delen.
>
> De voorgestelde indexering van de tarieven met toepassingsdatum vanaf de 1e van de maand die volgt op publicatie van het verzameldecreet voor kalenderjaar 2015 en vanaf 1 januari voor de volgende jaren (art 133 resp. 47 van het voorliggende voorontwerp van decreet) zal dus van toepassing zijn voor het geprorateerde verbruik in 2015 vanaf 1e van de maand volgend op publicatie resp. het verbruik vanaf 1 januari voor de volgende jaren; en dit zolang er geen besluit Vlaamse Regering is met regels die betrekking hebben op de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees."

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking in de artikelsgewijze bespreking van de memorie van toelichting te integreren.

Hoofdstuk 16 – Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Algemene opmerking

De bepalingen van dit hoofdstuk vormen de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 'tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG en Richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid'. Door de gemachtigde werd in dat verband aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, een concordantietabel meegedeeld die ook bij het Vlaams Parlement zou moeten worden ingediend. Tevens verdient het aanbeveling om hoofdstuk 16 van het ontwerp te laten aanvangen met een artikel waarin wordt vermeld dat met het betrokken hoofdstuk de gedeeltelijke omzetting wordt beoogd van richtlijn 2013/39/EU.[15]

---

[14] In het ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, van de wet van 22 januari 1945 'betreffende de economische reglementering en de prijzen' (artikel 2 van het ontwerp) wordt gerefereerd aan het ontworpen artikel 12*bis* van het decreet van 24 mei 2002. Ook in die bepaling zou kunnen worden geëxpliciteerd dat de in artikel 12*bis* van het decreet opgenomen regeling voor het bepalen van maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending gebeurt "in afwijking van artikel V.2 van het Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013".

[15] Zie artikel 3, lid 1, van de betrokken richtlijn.

Hoofdstuk 17 – Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur

Artikel 59

In het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ wordt verwezen naar een samenwerkingsakkoord waarvan de datum niet is ingevuld. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

> “Er wordt verwezen naar het samenwerkingsakkoord ter omzetting van de Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG van de Raad. Dit ontwerp-samenwerkingsakkoord ligt momenteel ter ondertekening bij de verschillende betrokken partijen en zal naar alle verwachting op korte termijn overgemaakt worden aan de Raad van State voor advies. Nadien moet dit samenwerkingsakkoord bekrachtigd worden door de respectievelijke parlementen.”

Het is bijgevolg niet zeker dat het in het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 26 maart 2004 vermelde samenwerkingsakkoord reeds is gesloten in de zin van artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. In ieder geval kan het, bij gebrek aan goedkeuring door de betrokken wetgevers, nog geen uitwerking hebben.

Aangezien de bij artikel 59 van het ontwerp beoogde vervanging onlosmakelijk samenhangt met het genoemde samenwerkingsakkoord, is de adviesaanvraag voorbarig, en derhalve niet ontvankelijk, wat dat artikel betreft.

Dat artikel dient derhalve uit het ontwerp te worden gelicht en, van zodra het genoemde samenwerkingsakkoord is tot stand gekomen en goedgekeurd door de betrokken wetgevers, in een afzonderlijk ontwerp[16] te worden opgenomen, dat nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, zal dienen te worden voorgelegd.

Hoofdstuk 18 – Decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 19 – Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid

Artikel 65

In artikel 65, 9°, van het ontwerp moet worden verwezen naar “verordening (EU) nr. 1308/2013” in plaats van “verordening (EU) nr. 1308/201”.

[16] Of eventueel in het ontwerp strekkende tot goedkeuring van dat samenwerkingsakkoord.

Hoofdstuk 20 – Mestdecreet

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 21 – Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 22 – Energiedecreet

Artikelen 73 en 74

Wat betreft de inwerkingtreding van de artikelen 73 en 74 van het aan te nemen decreet wordt verwezen naar de opmerking bij hoofdstuk 30.

Hoofdstuk 23 – Decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 24 – Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Artikel 79

1. Artikel 79 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 2.6.14, § 1, eerste lid, 2°, a), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), vanaf de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’.

Bij artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 wordt reeds voorzien in een wijziging van artikel 2.6.14, § 1, eerste lid, 2°, a), van de Codex, die echter, als gevolg van de vervanging van die laatste bepaling bij het wijzigende decreet van 4 april 2014, niet langer actueel is. Het lijkt er dan ook op dat artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 in het licht van de thans voorliggende wijziging dient te worden opgeheven, uiterlijk op de datum van inwerkingtreding ervan.

Artikelen 82 tot 85

2. In de artikelen 82 tot 85 van het ontwerp kan worden gepreciseerd dat de wijziging die met die artikelen wordt aangebracht, telkens betrekking heeft op punt 1° van de erin vermelde bepalingen.

Artikel 86

3. In artikel 86 van het ontwerp moet melding worden gemaakt van de eerdere wijziging van het te wijzigen artikel 4.4.25, § 4, eerste lid, van de Codex bij het decreet van 18 november 2011.

Artikel 87

4. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of de bij artikel 87 van het ontwerp ontworpen wijziging niet tevens noopt tot het voorzien in een soortgelijke overgangsregeling als die welke thans is bepaald in artikel 7.5.6, eerste lid, van de Codex met betrekking tot de verkoop van de verkaveling in haar geheel.

Artikel 90

5. In de inleidende zin van artikel 90 van het ontwerp moet melding worden gemaakt van de eerdere wijziging van het te wijzigen artikel 5.1.2, § 1, tweede lid, van de Codex bij artikel 60 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende complexe projecten’.

6. In het ontworpen punt 9° van artikel 5.1.2, § 1, tweede lid, van de Codex schrijve men “ieder bestuurlijk besluit” (niet: “bestuurlijke besluit”).

Artikel 91

7. In artikel 91 van het ontwerp dient te worden vermeld dat artikel 5.6.6, § 1, tweede lid, van de Codex is “ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011” (niet: “gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 23 december 2011”).

Hoofdstuk 25 – Decreet betreffende de landinrichting

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 26 – Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Artikel 93

In artikel 93 van het ontwerp wordt het best gepreciseerd dat het te wijzigen artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning’ betrekking heeft op de toevoeging van een artikel 6.4.4 “van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Hoofdstuk 27 – Decreet betreffende complexe projecten

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 28 – Decreet betreffende de omgevingsvergunning

Artikel 100

1. Bij de toepassing van de bij het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ ingevoerde regeling (artikel 100, 2°, van het ontwerp) mogen de verplichtingen die voortvloeien uit richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ niet worden miskend. Zo worden in de bijlagen I en II van die richtlijn voorschriften opgenomen voor “wijzigingen” of “uitbreidingen” van projecten. In de ontworpen bepaling worden deze begrippen echter niet gehanteerd, maar wel het begrip “verandering” van een project.

2. Voor het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 100, 2°, van het ontwerp) wordt vanuit wetgevingstechnisch en taalkundig oogpunt de volgende redactie ter overweging gegeven:

“§ 3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, eerste lid, wordt de door de vergunningsaanvraag beoogde verandering van een project als een opzichzelfstaand project aangezien, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM en voor zover die verandering betrekking heeft op een van de volgende gevallen:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met de exploitatie van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;

2° een deel van het project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt het niet als een opzichzelfstaand project aangezien.”

Artikel 101

3.1. In het ontworpen artikel 21, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 is de zinsnede “bij haar beslissing over de vergunningsaanvraag” niet adequaat, aangezien er niet in alle gevallen een beslissing over de vergunningsaanvraag zal zijn. De bepaling moet dan ook ter wille van de rechtszekerheid worden verduidelijkt.

3.2. Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 40, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 105 van het ontwerp).

4.1. Aangezien de derde zin van de ontworpen bepaling, zoals door de gemachtigde wordt bevestigd, ook relevant is voor het huidige tweede lid van artikel 21 van het decreet van 25 april 2014, wordt die zin beter omgewerkt tot een afzonderlijk lid, luidend als volgt:

"Tegen de stopzettingen vermeld in het tweede en derde lid kan geen administratief beroep als vermeld in hoofdstuk 3 worden ingesteld."

4.2. Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 40, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 105 van het ontwerp).

Artikelen 102 en 103

5. Uit de bespreking van de artikelen 102 en 103 van het ontwerp in de memorie van toelichting blijkt dat wordt beoogd dat de onttrekking aan de toepassing van de artikelen 23, derde lid, en 28, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 van een reeds voorheen goedgekeurd milieueffectrapport of omgevingsveiligheidsrapport slechts geldt voor zover het eerder goedgekeurde rapport nog actueel is. Die beperking lijkt ook noodzakelijk uit het oogpunt van de effectiviteit van de internationaal- en Europeesrechtelijke verplichtingen die ten grondslag liggen aan de betreffende bepalingen.[17]

In de ontworpen bepalingen komt het actualiteitsvereiste evenwel slechts tot uiting met betrekking tot de aanpassing van artikel 23, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 en enkel voor het omgevingsveiligheidsrapport.

De ontworpen aanpassingen van de voormelde artikelen 23, derde lid, en 28, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 moeten in overeenstemming worden gebracht met de memorie van toelichting.

Artikel 107

6. De gemachtigde heeft verklaard dat in het ontworpen artikel 66, § 2/1, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 een "gemotiveerd" verzoek tot termijnverlenging wordt beoogd en dat de woorden "of de exploitant" overbodig zijn. Het voornoemde lid dient in die zin te worden aangepast.

[17] Te weten, wat de milieueffectrapportage betreft, het verdrag 'betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden', gedaan te Aarhus op 25 juni 1998, in België in werking getreden op 21 april 2003, en richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 'betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten', en wat de veiligheidsrapportage betreft, het verdrag 'inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen', ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992, in België in werking getreden op 5 juli 2006, en richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 'betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken'.

Artikel 109

7. Men schrijve in artikel 109 van het ontwerp “Aan artikel 82, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet, …”.

Artikel 110

8. Men schrijve in artikel 110 van het ontwerp “In artikel 83, § 1, derde lid, van hetzelfde decreet …”.

Artikel 111

9. De opsomming in artikel 111 van het ontwerp moet doorlopend worden genummerd in 1° en 2°.

Artikel 112

10. In het ontworpen artikel 93, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 schrijve men duidelijkheidshalve “… binnen een termijn van honderdtwintig dagen die ingaat, ofwel vanaf de dag na de datum dat de vergunninghouder of de exploitant op de hoogte wordt gebracht dat zijn beroep ontvankelijk en volledig is, ofwel, bij ontstentenis van een beslissing daarover, vanaf de dertigste dag na de datum waarop het beroep is ingediend”.

11. Uit het ontworpen artikel 93, vierde lid, van het decreet van 25 april 2014 volgt dat het beroep van de vergunninghouder of de exploitant tegen de beslissing tot schorsing of opheffing van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, waarover geen beslissing is genomen binnen de in het ontworpen derde lid van dat artikel vastgestelde termijn, wordt geacht te zijn ingewilligd en dat de met dat beroep bestreden schorsings- of opheffingsbeslissing daardoor vervalt. Aldus wordt gebruik gemaakt van het procedé van de impliciete goedkeuring met daaruit voortvloeiend verval van de bestreden beslissing.

Al kan dat procedé niet geheel worden afgekeurd wanneer de stilzwijgende beslissing in het voordeel van de betrokkene is, toch moet worden opgemerkt dat aan een stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden. Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing daardoor ook grotere risico’s in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, doch daarom niet minder verstrekkende wijze, in het gedrang kunnen komen. In de tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat

impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat. Ten slotte zijn die beslissingen uiteraard niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.

Artikelen 113 en 114

12. In de bij de artikelen 113 en 114 van het ontwerp ontworpen bepalingen dient het woord “planschade” te worden vervangen door het woord “planschadevergoeding”.

Artikel 116

13. Voor het ontworpen artikel 107, vierde en vijfde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 116, 2°, van het ontwerp) wordt vanuit wetgevingstechnisch en taalkundig oogpunt de volgende redactie ter overweging gegeven:

“Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt de door de melding beoogde verandering van een project als een opzichzelfstaand project aangezien, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM en voor zover die verandering betrekking heeft op een van de volgende gevallen:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met de exploitatie van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;

2° een deel van het project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt het niet als een opzichzelfstaand project aangezien.”

Artikel 119

14. In het ontworpen punt 9° van artikel 5.1.2, § 1, tweede lid, van de Codex schrijve men “ieder bestuurlijk besluit” (niet: “bestuurlijke besluit”).

Artikel 120

15. De bespreking van artikel 120 van het ontwerp in de memorie van toelichting heeft geen betrekking op de inhoud van dat artikel maar wel op die van artikel 123.

Die discrepantie moet worden weggewerkt.

Artikel 121

16. In het ontworpen artikel 388, § 4, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 121, 4°, van het ontwerp) schrijve men “ingedeelde inrichting of activiteit” (niet: “ingedeelde of activiteit”).

Artikel 124

17. In de inleidende zin van artikel 124 van het ontwerp schrijve men “wordt een afdeling 4/1 ingevoegd, waarvan het opschrift luidt als volgt” (niet: “die luidt als volgt”).

Hoofdstuk 29 – Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

Artikel 127

Het ontworpen artikel 390/1 van het decreet van 9 mei 2014 ‘tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos’ bevat een regeling die gelijklopend is met die van het ontworpen artikel 45*ter*, §§ 2 tot 4, van het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’ (artikel 12, 2° en 3°, van het ontwerp). Er kan derhalve worden volstaan met een verwijzing naar de opmerkingen die in dit advies bij artikel 12 van het ontwerp worden gemaakt.

Hoofdstuk 30 – Slotbepalingen

De datum van inwerkingtreding van de artikelen 73 en 74 van het aan te nemen decreet, die strekken tot het aanbrengen van twee wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009 gelet op de invoering van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen overeenkomstig het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’, is in hoofdstuk 30 van het ontwerp niet specifiek geregeld. Die artikelen zullen bijgevolg in werking treden op de tiende dag na die van de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad.[18] Het verdient evenwel aanbeveling om te bepalen dat beide artikelen in werking worden gesteld op dezelfde dag als de gelijkaardige aanpassingen van het Energiedecreet die werden ingevoerd bij het decreet van 25 april 2014, waarvan de datum van inwerkingtreding nog moet worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.[19] De eenvoudigste manier om dit te realiseren is om de artikelen 73 en 74 in te voegen in de opsomming in artikel 138 van het ontwerp,[20] dat er net toe strekt een aantal artikelen van het aan te nemen decreet in werking te stellen op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014.

[18] Artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

[19] Zie in dat verband de artikelen 272 tot 282, gelezen in samenhang met artikel 397 van het decreet van 25 april 2014.

[20] Althans voor zover het de bedoeling is dat de wijzigingen van het Energiedecreet niet op een andere datum zouden worden doorgevoerd dan de algemene datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014, maar daarvoor lijkt er geen reden te zijn.

Artikel 138

Volgens de gemachtigde kan het gehele hoofdstuk 28 van het ontworpen decreet, en dus niet alleen de in artikel 138 van het ontwerp genoemde artikelen van dat hoofdstuk, in werking treden op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’. Artikel 138 van het ontwerp dient dan ook in die zin te worden aangepast.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT